

ПРОТОКОЛ

№ 22675

гр. София, 08.12.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 94 СЪСТАВ, в публично заседание на осми декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ВЛАДИСЛАВА В. АНГЕЛОВА**

при участието на секретаря **ВЕРА Й. ТАСЕВА**
и прокурора **Н. С. В.**

Сложи за разглеждане докладваното от **ВЛАДИСЛАВА В. АНГЕЛОВА**

Частно наказателно дело № 20231110215935 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 13:30 часа се явиха:

ОБВИНЯЕМИЯТ Н. Г. П., редовно призован, явява се, доведен от следствения арест гр. София.

Явява се защитникът му адв. **Г. А.** от САК, редовно уведомен от предходното съдебно заседание.

В залата се явява вещото лице д-р **Л.К.**, определен да изготви допуснатата в предходно съдебно заседание експертиза със Заповед № 479/01.12.2023 г., издадена от директора на Медицински институт към МВР.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА заключение на **СМЕ**, изготвена от вещото лице д-р **Л.К.** по отношение на **Н. Г. П.**.

ПРОКУРОРЪТ: Моля да се даде ход на делото.

ЗАЩИТАТА: Да се даде ход на делото.

ОБВИНЯЕМИЯТ: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ НАМЕРИ, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

Обвиняемият **Н. Г. П.** е със снета самоличност и разяснени права в предходното съдебно заседание.

СНЕМА САМОЛИЧНОСТ НА ВЕЩОТО ЛИЦЕ:

Л.К.К., 63г., българин, български гражданин, неосъждан, без дела и родство със страните.

СЪДЪТ РАЗЯСНИ на вещото лице наказателната отговорност по чл.291 от НК.

Вещото лице К.: Разбрах наказателната отговорност. Обещавам да дам вярно заключение по съвест и знание.

ЗАЩИТАТА: Нямам искания по реда на съдебното следствие и за отводи.

ОБВИНЯЕМИЯТ: Нямам искания по реда на следствието и за отводи.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам искания по реда на съдебното следствие и за отводи.

СЪДЪТ НАМЕРИ, че не са налице процесуални пречки и на основание чл. 276 НПК

ОПРЕДЕЛИ:

ПРОДЪЛЖАВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ

На основание чл.282 от НПК, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРОЧИТА заключение на СМЕ, изготвена от вещото лице д-р Л.К..

(Прочете се.)

Вещото лице д-р К.: Поддържам заключението.

Да се полагат медицински грижи ще рече бъде измервано артериално налягане, редовно, всеки ден и съответно ако има някакви оплаквания, да сезира медицинската служба.

НА ВЪПРОСИ НА ПРОКУРОРА:

Първоначално е бил хоспитализиран в психиатрично заведение с оглед на това, че е било преценено като психично заболяване. Бил е конвоиран в болницата Ловеч. Там се правят консултации от невролог и психиатър и се преценява, че няма данни за психично страдание. След това е насочен към Медицински институт на МВР за диагностично установяване. По време на престоя е описано подобрение на говора и на засягане на десния крак и ръка. Аз съм се облегал на документацията, която ми е представена. Д-р Нейкова

е имала отношение към случая. Аз съм дал заключение на базата на прегледа, който съм осъществил към момента. Трудно е да се направи категорично заключение по отношение на състоянието му. Трябва да се вземе предвид, че страда от едно хронично заболяване, което се лекува до живот. Трудно е да се даде заключение, да се каже, че след две-три години или по-малък период от време няма да ревизира същата неврологична симптоматика.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. А.:

Уважаеми г-н застъпник, процесуален, не познавам условията в следствения арест, но в момента няма огнища на неврологична симптоматика, напълно е адекватен, движи се. Смятам, че няма препятствие да продължи престоя си там при спазване на тези условия, които съм изтъкнал в експертизата. Следва да бъде наблюдаван от медицинския пункт там и да взима редовно предписаната му терапия.

ОБВИНЯЕМИЯТ: Нямам въпроси към вещото лице.

ПРОКУРОРЪТ: Да се приеме експертизата.

ЗАЩИТАТА: Уважаема г-жо Председател, възразявам СМЕ да бъде приета. Считам, че същата не съответства на здравословното състояние на подзащитния ми. Не съм съгласен, че подзащитният ми може да пребивава в условията на ареста при положение, че има ХИВ.

Вещото лице д-р К.: Аз съм взел отношение единствено по отношение на неврологична симптоматика. Доколко заболяването ХИВ ще даде някакви отражения по-нататък, то това не е в моя ресор.

ОБВИНЯЕМИЯТ: Да не се приема експертизата.

СЪДЪТ НАМЕРИ, че изготвеното заключение отговаря на поставените въпроси, изготвено е от вещо лице с определената от съда специалност и беше защитено в съдебно заседание, поради което експертизата следва да бъде приета.

При тези мотиви, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА заключение на СМЕ, изготвена от вещото лице д-р Л.К..

След постъпване на финансовите документи във връзка с разходите за изготвяне на експертизата делото да се докладва на съдията-докладчик за

произнасяне с разпореждане за изплащане на възнаграждението по сметка на Медицинския институт към МВР.

СЪДЪТ освободи вещото лице д-р Л.К. от зала.

Вещото лице напусна залата преди приключване на съдебното заседание.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам доказателствени искания, г-жо Председател.

ЗАЩИТАТА: Няма да сочим други доказателства.

ОБВИНЯЕМИЯТ: Нямам доказателствени искания.

На основание чл.283 от НПК, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРОЧИТА и ПРИЕМА приложените по делото писмени доказателства.

СЪДЪТ, като намери, че са извършени всички съдебни следствени действия, на основание чл.286 ал. 2 от НПК,

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ.

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ.

ЗАЩИТАТА: Уважаема г-жо Председател, моля да измените мярката на моя подзащитен в „домашен арест” или друга по Ваша преценка от мярката, която се изпълнява към настоящия момент.

Видно от представената по делото СМЕ, която аз оспорвам, здравословното му състояние не е благоприятно в условията на следствения арест. Респективно, той има нужда от по-обстойно лечение и от по-добра лекарска грижа. Държа да се вземе под внимание факта, че доверителят ми е склонен и е признал вината си в досъдебното производство, и е склонен да направи споразумение с прокуратурата, което респективно да бъде одобрено от съда.

Считам, също така, че при неговото здравословно състояние, при наличието на ХИВ и придружаващите заболявания, не е благоприятно даже и за тези, които се намират в непосредствен контакт с него, в условията на следствения арест. Могат да настъпят безвъзвратни последици за здравословното му състояние. Да, никой не може да каже с точност какъв ще е периодът, за да се стабилизира здравословното му състояние, като цяло, но

считам, че беше редно експертът, на когото е възложена експертизата да се произнесе именно и в онази част, която надхвърля пряко зададените му въпроси, като общо соматично състояние. Експертът не се произнесе по това, че подзащитният ми има ХИВ, а се е произнесъл само по неврологичните въпроси. Това, разбира се, дава основание на съда да прецизира това, което е поднесено като материал относно общото соматично състояние на доверителя ми и респективно да обоснове една по-лека мярка, различна от настоящата. Същата може да бъде например „домашен арест”, тъй като има адрес, където може без проблем да се изпълнява, и респективно да бъде контролирана от органите на МВР. Считам, че няма дори мотиви моят доверител по какъвто и да е начин, особено сега в сегашното му здравословно състояние, да се опитва да осуетява процесуално-следствените действия, водени спрямо него. Той има интерес по-бързо да приключи, да се сключи едно споразумение и евентуален остатък да излежи в местата за лишаване от свобода, след като се приспадне, което си е по стандартната процедура – чл.59 НК, престоя му в следствения арест.

Считам, че най-тежката мярка, която е взета спрямо подзащитния ми, не оправдава целите на досъдебното производство, първо здравословното му състояние и второ процесуалното му поведение към настоящия момент.

Моля съдът да измени мярката в по-лека, която да бъде поне „домашен арест” или друга по преценка на съда, която да позволи на доверителя ми да обърне по-обстойно внимание на здравословното си състояние и да не се обременява излишно здравословния му проблем.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаема г-жо Председател, считам, че и към настоящия момент са налице кумулативно предвидените в закона предпоставки, а именно по чл.63, ал.1 от НПК за продължаване на мярката „задържане под стража” спрямо обвиняемия Н. П..

Обвиняемият П. е с обвинение за тежко умишлено престъпление. Събрани са достатъчно писмени и гласни доказателства, които да мотивират това обвинение. Отделно от това считам, че съществува и опасността да извърши друго престъпление, което се установява със справката за съдимост. Обвиняемият има многократни осъждания.

По отношение на здравословното състояние на П., доверявам се на днешното мнение на вещото лице, че състоянието му позволява престоя в

следствения арест засега. Отделно от това бих заявил, че спрямо него са положени и ще се полагат всички необходими грижи. Това се установява и от привеждания на П. както в Психиатричното отделение в гр. Ловеч, така и двете привеждания в Медицинския институт към МВР.

С оглед на това считам, че молбата за изменение на мярката за неотклонение на обвиняемия е неоснователна. Благодаря.

ОБВИНЯЕМИЯТ: На третия ден в Ловеч ми казаха, че аз не съм за там. Говорех добре, сега - не. Ако може гривна за домашен арест. Да отида до болница, за да може да оправя говора.

На основание чл. 297, ал. 1 от НПК, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА НА ОБВИНЯЕМИЯ ПРАВО НА ПОСЛЕДНА ДУМА.

ОБВИНЯЕМИЯТ: Ако може да бъде друга мярка, а не в ареста.

СЪДЪТ СЕ ОТТЕГЛИ НА СЪВЕЩАНИЕ

СЪДЪТ, след съвещание, като взе предвид становищата на страните и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството е по реда на чл.65 НПК.

Образувано е въз основа на молба от адв. Г. А., упълномощен защитник на обв. П., за изменение на изпълняваната по отношение на обвиняемия мярка за неотклонение от „задържане под стража” в по-лека такава.

При преценка продължават ли да са налице основанията по отношение на обвиняемия П. да се изпълнява най-тежката мярка за неотклонение съдът намери следното:

На първо място с постановление за привличане като обвиняем от 17.07.2023 г. Н. Г. П. е привлечен в качеството на обвиняем по обвинение за извършено престъпление по чл.196, ал.1, т.1 във вр. чл.194, ал.1 във вр. чл.18, ал.1 във вр. чл.29, ал.1, б.,„Б” от НК. Престъплението, за което на П. е повдигнато обвинение, е тежко умишлено, наказуемо с „лишаване от свобода”. С това е изпълнена първата предпоставка по отношение на П. да бъде взета и да се изпълнява най-тежката мярка за неотклонение „задържане под стража”.

На следващо място съдът намира, че от събраните на този етап в досъдебното производство доказателства продължава да съществува и не е разколебано обоснованото предположение за авторството на деянието, което впрочем не се оспорва и от обвиняемия и неговия защитник в днешното съдебно заседание. В подкрепа на извода за наличие на обосновано предположение, че обвиняемият П. е извършил деянието, за което му е повдигнато обвинение, са гласните доказателствени средства - показанията на свидетелите П.Д., М.И., Ц.В., показанията на полицейските служители К.И. и Л., както и заключението на комплексната видео-техническа и лицево-идентификационна експертиза. В своите показания свид. П.Д. съобщава, че работи като продавач-консултант в магазин „Лили дрогерие” на бул. „Мадрид” и на 16.07.2023 г., свидетелката съобщава че малко преди края на работния ден е влязъл мъж, който след това е преминал през касовата зона, без да заплати стойността на каквито и да е покупки. След като свидетелката е прегледала записите от камерите и е установила липсата на електрическа самобръсначка „Филипс”. Установила е, че мъжът взима електрическата самобръсначка „Филипс”. В показанията си свидетелката Данчева заявява, че след което е спряла мъжа и се е върнала да прегледа камерите, лицето е хвърлило самобръсначката на рафта, от който преди това я е взел. От заключението на лицево-идентификационна експертиза се установява и че лицето, заснето на записите от охранителните камери, е обвиняемият Н. Г. П.. Предвид горното съдът намери, че към настоящия момент продължава да съществува разумно подозрение за съпричастност на обвиняемия към деянието, за което му е повдигнато обвинение.

Съдът намери, че продължава да съществува опасност от извършване на престъпление и същата не е преодоляна предвид изминалия период на задържане на обвиняемия и това е така по следните съображения: Видно от справката за съдимост на П., същият е многократно осъждан, при това и за деяния, извън тези, които обосновават квалификацията на настоящето деяние, като такова, извършено в условията на опасен рецидив. Прави впечатление, че последното осъждане на П. е от 29.08.2022 г., когато отново за кражба, извършена в условията на опасен рецидив, му е било наложено наказание „лишаване от свобода” за срок от шест месеца, което да се изтърпи ефективно при първоначален строг режим. С определение в сила от 04.01.2023 г., е било определено едно общо най-тежко наказание в размер на десет месеца

„лишаване от свобода” измежду осъжданията на П. по НОХД № 10648/2020 г. и НОХД № 14842/2018 г. – и двете осъждания по описа на СРС. Постановено е общото най-тежко наказание „лишаване от свобода” да се изтърпи ефективно при първоначален общ режим. Деянието, за което П. е привлечен като обвиняем по настоящето производство, е извършено на 16.07.2023 г. Т.е., видно е, че е изминал кратък период от време между датата, на която обвиняемият П. е бил освободен от затвора по изтърпяване на предходно наложено му наказание „лишаване от свобода”, до датата на настоящото деяние. Очевидно срокът на наложеното наказание „лишаване от свобода” не е бил достатъчен да мотивира обвиняемият след изтърпяване наложеното наказание да се въздържа от извършване на противоправни прояви. Предвид горното съдът намира, че изтеклият срок на задържането по настоящето наказателно производство от 16.07.2023 г. до момента не е с такава продължителност, че да намали значително интензитета на опасността от извършване на престъпление.

Опасност от укриване съдът не констатира, доколкото обвиняемият е с установен адрес, известна самоличност, но следва да се посочи че законът не изисква да са налице едновременно както опасност от укриване, така и от извършване на престъпление, а е достатъчно съдът да констатира наличието на една от тях.

Съдът намира, че не се установяват и причини от здравословен или семеен характер, които да налагат изменение на изпълняваната по отношение на П. мярка за неотклонение. Това е така по следните съображения: Видно от днес прието заключение на СМЕ, което съдът изцяло кредитира, при П. се установява състояние след лека клинична степен на исхемичен мозъчен инсулт в басейна на лява средна мозъчна артерия. Горна десностранна монохипестезия за дясна ръка, леко говорно нарушение. Съгласно заключението на вещото лице към момента състоянието на обвиняемия позволява престоя му в условията на следствения арест с указание, че състоянието му трябва да бъде наблюдавано от медицинската служба към ареста, както и че обвиняемият трябва редовно да приема предписаната му терапия. Следва да се посочи, че и от изисканите от съда медицински документи се установява, че за периода, през който П. се задържа с мярка за неотклонение „задържане под стража”, по отношение на здравословното му

състояние са оказвани необходимите грижи. Видно от приложената като писмено доказателство – медицинска справка от лекар-ординатор при Медицински център в МВР София се установява, че П. е посещавал лекарския кабинет при Медицинския център на осем дати за периода от месец юли до ноември 2023 г., и са му предписвани различни медикаменти.

Следва да се посочи, че разпоредбите на ЗИНЗС изрично включват възможност лишените от свобода, както и лицата, които се задържат с мярка „задържане под стража“, да бъдат лекувани в болниците за активно лечение към местата за изтърпяване на наказание „лишаване от свобода“, а при необходимост да бъдат извеждани и във външни лечебни заведения. Предвид горното съдът намери, че не се установяват обстоятелства от здравословен характер, които да налагат изменение на изпълняваната по отношение на П. мярка за неотклонение от „задържане под стража“ в по-лека такава. Към настоящия момент не се констатира и обостряне на установеното при него хронично заболяване, което да навежда на извод, че към настоящия момент неговото пребиваване в условията на следствения арест би застрашило неговото собствено здраве, както и здравето на останалите лица, задържани с мярка „задържане под стража“.

По отношение на срока на задържане съдът намери следното: Срокът на задържане е законен, доколкото не е изтекъл максималния, предвиден в закона срок. По отношение на П. мярка за неотклонение „задържане под стража“ е взета с протоколно определение, постановено в открито съдебно заседание на 18.07.2023 г. по ЧНД № 9839/2023 г. по описа на СРС, НО, 18 състав. Същевременно обаче съдът следва да посочи, че се констатира съществено забавяне в действията на органите по разследването, насочени към своевременно приключване на производството, предвид и на обстоятелството, че обвиняемото лице се задържа с мярка за неотклонение „задържане под стража“. Прави впечатление, че след като по отношение на П. е определена най-тежката мярка за неотклонение с постановление от 29.08.2023 г. на водещия разследването е назначена СППЕ. Заключение е изготвено на 16.11.2023 г. За периода от 29.08.2023 г. до 16.11.2023 г. няма каквито и да било действия на органите по разследването, насочени към попълване на доказателствената съвкупност с допълнителни доказателства. Единствено са приложени в досъдебното производство разпореждания от 03.11.2023 г. и 15.11.2023 г. обвиняемият да бъде конвоиран първо в

болницата към затвора в гр. Ловеч, а впоследствие в МИ на МВР за извършване на консултации и лечение. Следва да се посочи, че забавяне се констатира и в дейността по изпращане на молбата за изменение на мярката за неотклонение към съда. Молбата е входирана в СРП на 03.11.2023 г., видно от входящия печат, а делото е постъпило в съда и е било образувано на 21.11.2023 г. Следва да укаже, че съгласно разпоредбата на чл.22, ал.3 от НПК органите по разследването трябва да работят приоритетно по тези дела, по които обвиняемите се задържат с мерки за неотклонение „задържане под стража“. Продължителното бездействие на органите по разследването би могло да обоснове извод на основателност на следваща молба за изменение на мярката за неотклонение на обвиняемия в по-лека такава. Още повече следва да се посочи, че от датата на задържане на обвиняемия до настоящия момент същият не е подавал други молби за изменение на мярката му за неотклонение, поради което не може да се твърди, че забавянето действията по разследването се дължи на периоди на пребиваване на делото в съда. Предвид горното съдът намира, че следва да укаже на органите по разследването, че следва да предприемат действия за срочното приключване на наказателното производство, доколкото обвиняемият по него търпи ограниченията на най-тежката мярка за неотклонение. На този етап обаче, съдът намира, че забавянето, преценено в съвкупност с наличието на опасност от извършване на престъпление и продължаващото наличие на обосновано предположение за авторството на деянието, не следва да се преценява като толкова съществено, за да наложи изменение на мярката за неотклонение.

При тези мотиви и на основание чл.65, ал.4 НПК, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на адв. Г. А. от САК – упълномощен защитник на обв. Н. Г. П. с ЕГН ***** - обвиняем по досъдебно производство № 1279/2023 г. по описа на 05 РУ-СДВР, пр. пр. № 27795/2023 г. на СРП за изменение изпълняваната по отношение на обвиняемия П. мярка за неотклонение от „ЗАДЪРЖАНЕ ПОД СТРАЖА“ в по-лека такава.

Определението подлежи на обжалване и протест в 3-дневен срок от днес пред СГС.

В случай на жалба или протест съдът насрочва делото пред СГС на 19.12.2023 г. от 10:00 ч., за когато страните - уведомени от днес.

Препис от настоящия протокол да бъде издаден на адв. А. при поискване без нарочна молба.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 14:40 часа.

Съдия при Софийски районен съд: _____

Секретар: _____